

Ái Tình Khó Buông

Contents

Ái Tình Khó Buông	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	8
7. Chương 7	9
8. Chương 8	11

Ái Tình Khó Buông

Giới thiệu

Trong cuộc sống có nhiều việc không như mình muốn cũng như trong tình yêu không phải lúc nào ngọt ngào, kết thúc b

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ai-tinh-kho-buong>

1. Chương 1

Tại nhà thờ.....

Từng âm thanh từng tiếng chúc tụng vang lên sau khi Đức cha dứt tiếng, Lâm Mặc cùng Thanh Vi chính thức thành vợ chồng. Tuy có thể xem đây là ngày vui của cả một đời nhưng Thanh Vi vô cùng ảo não. Cô yêu anh, yêu người tên Lâm Mặc rất nhiều nhưng cô biết rất rõ rằng trong lòng anh đã có một bóng hình, và đó... không phải cô. Trong mắt anh cô chỉ là một con tiểu tam không hơn không kém, ép gia đình gã mình cho anh. Nhưng vì yêu mà làm thế có gì sai?

Lâm Mặc sau khi đeo nhẫn cho cô và làm những việc cần thiết trong lễ cưới xong liền vội vàng bước xuống dưới lễ đường, tiến về phía một người đàn bà xinh đẹp đang khóc. Mà nói đúng hơn là một cô gái có khuôn mặt khả ái, mái tóc đen bóng xoa dài đến eo, bàn tay trắng nõn nhỏ nhắn cứ thay nhau lau đi nước mắt, trên khoé mi. Một cô gái như vậy đều khiến cho mọi đàn ông muốn bảo vệ. Lâm Mặc yêu cô ấy như vậy cũng không có gì là lạ. Anh ôm Nhật Lệ vào lòng, dỗ dành cô

- Nhật Lệ ngoan nào, đừng khóc. Trong lòng anh chỉ yêu mỗi em, anh chỉ chấp nhận em làm vợ, giờ chúng ta đi ăn nhé vợ yêu!

Giọng Lâm Mặc nói không hề nhỏ, cứ như anh ta cố tình để Thanh Vi nghe thấy. Thanh Vi như sét đánh ngang tai, tất cả niềm kiêu hãnh, lòng tự tôn của cô bị dẫm thương nhưng... tim cô, lòng ngực cô như bị anh vút xuống mà chà đạp lên một cách không-thương-tiết

Nỗi đau lớn nhất là nỗi đau đến từ người mình thương. Trong lúc Thanh Vi đang còn ngạc nhiên, không dám tin vào những gì mình thấy, không dám nghe những lời nói đó thì Lâm Mặc đã tay trong tay âu yếm mơn nong cùng Nhật Lệ bước ra khỏi cánh cửa lễ đường. Không một ánh mắt, không một cái quay đầu, anh để cô dâu mới cưới của mình đứng chết trân trong sự ghê lạnh của mình mà không một chút tiếc nuối

Đây cũng chỉ là một cuộc hôn nhân chính trị

Chỉ là một cuộc hôn nhân có tình cảm đến từ một phía

Cuối cùng cũng chỉ là người thứ ba trong chuyện tình người ấy

Ngày hôm sau, tin tức " chủ tịch tập đoàn LM lớn nhất nước- Lâm Mặc bỏ vợ mới cưới Thanh Vi tại nhà thờ và đi theo diễn Viên mới nổi Trần Nhật Lệ" nổi gần đây trên mặt báo, trở thành tin hot trong tuần vì các nhân vật trên đều có sức ảnh hưởng rất lớn

Lâm Mặc - một chủ tịch giỏi giang, chỉ mới 24 tuổi đã tự tạo được hàng loạt tiếng vang trong ngành giải trí và cả trong giới kinh doanh, nắm trong tay 25% kinh tế đất nước, một tỷ phú trẻ tuổi, đẹp trai người người ngưỡng mộ, nhưng còn chưa nói tới xuất thân, Lâm Mặc là con trưởng của Lâm gia, bao đời giàu có, trù phú kinh người. Từ Thanh Vi- con gái rượu của Từ gia, nắm trong tay hàng loạt nhà hàng, khách sạn và được hắc đạo chống lưng. Trần Nhật Lệ là diễn viên nổi tiếng ngay từ bộ phim đầu tay, đường tới vinh quang vô cùng mở rộng

Thanh Vi ngày hôm qua vốn đã chuyển tới biệt thự của chồng, đang loay hoay nấu bữa sáng thì Lâm Mặc từ ngoài xông vô bếp tát thẳng vào mặt cô một cái thật mạnh. Anh thở hỗn hển, khuôn mặt hằn lên những nét giận dữ, trên người vốn còn vương vấn những mùi hương gió đêm cùng nước hoa thoang thoảng. Thanh Vi nhận cái tát ấy liền chao đảo, sự đau rát từ năm ngón tay như muốn ăn sâu vào da thịt, làm tê liệt thần kinh của cô

Lâm Mặc nói như quát vào mặt của vợ mình

- Đồ đàn bà thối tha! Là cô mua chuộc bọn báo chí viết xấu về Lệ nhi đúng không? Thanh Vi tôi cho cô biết, người thứ ba mới chính là cô, tiểu tam mới chính là cô chứ không phải là Lệ nhi. Lòng dạ cô thật quá kinh tởm!

Sau đó anh vứt bài báo vô mặt người đối diện. Dòng chữ tô đậm nổi bật trên mặt báo: Nhật Lệ là kẻ thứ ba của chuyện tình ông hoàng Lâm Mặc và nữ hoàng Thanh Vi?!

Cô bối rối nhìn chồng sau đó liền chạy lại níu lấy anh khi nhìn anh sắp rời đi lần nữa

- Lâm Mặc à em không có làm như vậy. Là bài báo viết nhảm viết xàm thôi! Xin anh đừng đi nữa, Lâm Mặc, xin anh... Chúng ta là vợ chồng mà

- Buông tôi ra đồ đàn bà nham hiểm!

Và rồi anh rời đi một cách vô tình. Cô muốn níu giữ dù chỉ là một giây thôi hãy để cho cô cảm nhận được chút hơi ấm từ người mình yêu. Ngôi biệt thự này tuy sang trọng nhưng lại quá to, quá đơn độc, đơn độc đến nỗi từ từ ăn mất linh hồn cô

Đôi bên đang giằng co thì vang lên một giọng nói yếu ớt " Lâm Mặc ". Lâm Mặc nhìn Nhật Lệ liền vội vàng đẩy Thanh Vi ra và đến bên cô ấy. Giọng anh nói rất trầm ấm đến nỗi Thanh Vi ngỡ con người mặt tiền, vô tình khi này không phải cùng một người

- Lệ nhi, anh với cô ta không có gì đâu, em đừng để ý!

Thanh Vi do bị đẩy nên đụng trúng vào cạnh bếp.... Vì vậy mà nồi nước sôi liền đổ nhào lên người cô. Cặp đùi trắng nõn liền đỏ tấy lên, rất vô cùng. Vậy mà Lâm Mặc vẫn không quan tâm kéo Nhật Lệ rời khỏi nhanh như thể chính Thanh Vi đã làm ô uế nơi này

A.... Thật đau lòng mà...

Thanh Vi cắn răng lê mình vào phòng tắm. Cô xả nước thật lạnh, thật mạnh, cười khổ. Không sao, không sao cả. Anh ấy chỉ là vô tình thôi. Nước lạnh xối từng mảng từng mảng, cô ngậm ngùi giữa cái đau rát và cái mát lạnh của làn nước

- Hồng rồi, sao mình lại hậu đậu như vậy cơ chứ? Nếu chân mình để lại sẹo thì Lâm Mặc sẽ không.... yêu mình nữa....

Yêu? Lâm Mặc nào có yêu? Người Lâm Mặc yêu... là Nhật Lệ xinh đẹp cơ mà. Thế tại sao cứ mù quáng thế này? Nước mắt không kiềm nổi nữa, lăn dài lăn dài trên đôi má cô. Cô khóc nức nở, vì tuổi thân cho bản thân, khóc vì Lâm Mặc đối với mình sao ghê lạnh quá. Rồi điện thoại Thanh Vi reo, cô lau hết nước mắt, cố giữ giọng bình thường bắt máy

- alo? - cô hỏi

- Vi bảo bối theo chồng sao rồi?- đầu dây bên kia hỏi, là giọng đàn ông

2. Chương 2

- Alo - cô hỏi

- Vi bảo bối theo chồng sao rồi- đầu dây bên kia hỏi, là giọng nam

- Là cậu sao Tử Khiêm?

- Vi... cậu khóc sao?

- N... nào có

- Vi bảo bối ra mở cửa nhà đi

Vừa dứt lời thì đầu dây bên kia đã tắt máy, Thanh Vi thở dài một hơi, cố lấy vớ che đi vết bóng đỏ ở đùi. Thật may vì hôm nay cô mặc váy dài

Sửa sang đầu tóc, cô mỉm cười hớn hở ra gặp Tử Khiêm

*Tử Khiêm - bạn thanh mai trúc mã thưở ấu thơ

Cánh cửa mở dần ra. Phía sau cánh cửa là một thanh niên năng động, trên tay cầm những giỏ xách, chỉ riêng đôi mắt anh ta tràn đầy sự lo lắng. Tử Khiêm ôm Thanh Vi thay một lời chào hỏi. Đã 5 năm rồi, 5 năm trời ở bên Nga anh thật sự nhớ người bạn này, Thanh Vi trong lòng đầy ấm áp. Cô kéo anh ngồi vào ghế rồi hỏi han các kiểu:

- Khiêm nè, dạo này cậu làm gì? Sao lại ở bên Nga lâu như vậy?

- Tổ đang làm cảnh sát nằm vùng do băng đảng Marine tàn trử trái phép số lượng vũ khí quá lớn mà còn rất khó theo dấu nên tổ phải lẩn lộn nhiều năm bên đó. Giờ nghe tin bọn chúng trở về đây nên tổ phải qua theo, tiện thể gặp cậu này. À mà hôm nay sinh nhật tròn 21 tuổi của cậu. Happy birthdayyy!!!! - anh giờ cao những túi xách đưa cho Thanh Vi

Cô luôn miệng cảm ơn và bảo Tử Khiêm đợi trong lúc cô cất đồ. Vừa bước chân lên bậc thứ nhất của cầu thang, vì vết bóng vẫn còn đau mà phải chịu trong một khoảng thời gian không bôi thuốc khiến vết thương nặng thêm. Quá đau, Thanh Vi ngồi phịch xuống cần rặng. Mồ hôi lạnh thấm đầm trán

Tự dưng thấy cô ngồi xuống, đồ rơi tứ tung Tử Khiêm hốt hoảng chạy lại. Và rồi anh cũng phát hiện vết bóng nặng ngay trên người cô. Một người lo lắng vạch váy kiểm tra vết bóng, một người luôn bảo mình ổn. Cứ thế mà mập mờ. Trời xui đất khiến thế nào, Lâm Mặc lại quay về nhà và thấy được hoàn cảnh này. Anh ta cười gằn chỉ vào vớ mình

- Đôi dâm phu dâm phụ. Chỉ mới hai ngày cô đã thềm hơi trai thế à?

- Không.... không phải thế- Thanh Vi cố giải thích

Lâm Mặc ơi Lâm Mặc. Tại sao cô lại yêu anh đến mù quáng, yêu đến mất lí trí thế này?. Vốn dĩ cô là một nữ hoàng ngạo nghễ, tự tôn, thế mà giờ đây lại cúi đầu hạ thấp vị trí bản thân. Tất cả chỉ vì chữ “yêu”.

Nhưng không sao cả, trái tim con người vốn không phải sỏi đá, chỉ cần đừng bỏ cuộc, có lẽ một ngày nào đó Lâm Mặc sẽ sẵn sàng dừng chân ở cạnh cô

Tử Khiêm nhìn Thanh Vi rồi lại lướt mắt tới Lâm Mặc. Có vẻ như cuộc hôn nhân này không khác gì một chiếc lồng, một chiếc lồng đầy đau khổ với cô. Nghe những lời nhục mạ của Lâm Mặc anh cảm thấy xót xa thay:

- Lâm Mặc anh đừng quá đáng. Coi lại mình đi. Đã kết hôn còn cặp kè với một ả đàn bà khác. Thế loại đàn ông còn không đáng để chớ tha!

Tử Khiêm vừa nói vừa chỉ tay vào mặt Nhật Lệ đang e dè núp phía sau lưng người tình. Sau khi nghe xong, cô ta tự dưng bắt đầu rướm lệ, khóc thút thít. Thấy vậy, Lâm Mặc quay lại lau nhẹ và nói bằng một cách triều mến:

- Lệ Nhi đừng khóc anh sẽ đau lòng lắm!

Nó như một " cái tát " thật mạnh vào mặt Thanh Vi. Cô không dám tin chồng mình lại nhẹ nhàng an ủi một cô gái đang khóc, thế mà... Sao anh lại chẳng thể đối xử như thế với mình? Dấn lòng đường yếu đuối trước anh nhưng không thể nào ngăn lòng đau thêm, cổ họng khô đắng lại, thật xót xa

- Tử Khiêm tên đầy đủ là Thẩm Tử Khiêm, 25 tuổi, là một cảnh sát nằm vùng, chi phối được bạch đạo. Khá được nhiều thành tích. Lại có khuôn mặt sáng sủa. Một con người giỏi giang nhỉ? - Mạc Thiên nhếch môi nhìn Tử Khiêm cười mỉa- hẳn tài nghệ lên giường cũng điêu luyện lắm ha?

Nghe Lâm Mặc xúc phạm như vậy anh nổi giận muốn xông lên giáo huấn thằng thiếu gia nhỏ hơn mình một tuổi, nhưng Thanh Vi đứng lên cản lại. Vết thương dường như để lâu quá nên nặng thêm khiến cô khê nhần mảy. Cứ thế này không bôi thuốc chắc chắn sẽ để lại sẹo. Cô uất ức nên khuôn mặt có chút giận hờn. Hai ông này cho tôi đi bôi thuốc!

Ngăn được cuộc xô xát, Thanh Vi thở phào. Lúc này Tử Khiêm mới sực nhớ tới vết thương trên đùi cô, liền bế cô chạy thẳng lên lầu. Miệng cứ luôn hỏi phòng ở đâu, mặc kệ Lâm Mặc giận dữ ở phía sau lưng

Ngay cả Lâm Mặc cũng không hiểu tại sao khi nhìn thấy Tử Khiêm lo lắng, chăm sóc cho Thanh Vi anh lại khó chịu trong lòng đến vậy. Có lẽ, ngôi nhà này nhờ cô nên đã bớt tĩnh mịch hơn trước. Chỉ mới hôm qua thôi nhưng anh biết, cô đã đợi anh, đợi anh về, cùng nhau ăn tối dù cho cô biết chắc rằng anh sẽ không về nhà nhưng cô vẫn đợi. Không, là vì đó là vợ mình, đã cưới nhau cho nên cô ta không có quyền được ve vãn đàn ông khác. Vì đó là hành động sỉ nhục cho nên bản thân mới tức giận

Nhật Lệ nhìn Lâm Mặc cứ lơ đãng nhìn về hướng Thanh Vi đi mà nghiêng rặng. Thậm chí đã lơ đãng người con gái bên cạnh. Sau vài giây suy nghĩ, Nhật Lệ ôm bụng ngồi phịch xuống, đau đớn nói

- đau... đau quá... con tôi... con tôi...

3. Chương 3

- đau...đau quá...con tôi... con tôi...

Nhật Lệ đã thành công thu hút sự chú ý của người bên cạnh. Lâm Mặc bất ngờ. "Con"? Lệ nhi đang mang trong mình cốt nhục của anh, con cháu Lâm gia? Nỗi vui sướng lẫn át đi sự bức dọc khi này. Anh bế cô ta lên một cách triều mến ra xe rồi đi mất hút. Trên tầng lầu một ánh mắt cứ nhìn chiếc xe đen lẩn bánh, trong lúc không để ý, một giọt nước mắt cũng theo bóng xe ấy chảy dài rồi biến mất

Trong xe, Nhật Lệ lên nở một nụ cười mỉa mẫn. Và Lâm Mặc không hề để ý đến, anh cười và nói:

- Lệ nhi món quà này thật bất ngờ với anh

- Lâm...Lâm Mặc.... bụng em đau... -Nhật Lệ lại ôm bụng tựa vào thành xe

Chiếc lamborghini lại lần có phần nhanh hơn, tới bệnh viện năm sao gần đó

Báo tuần lại một lần nữa sốt lên với tin: "minh tinh Nhật Lệ đã có mang với chủ tịch Lâm Mặc hai tháng. Lại một lần nữa nữ hoàng giàu có Thanh Vi bị chồng bỏ rơi?". Cầm tờ báo trên tay, Thanh Vi chỉ có thể nở một nụ cười khổ. Cô nhẹ lấy tay sờ lên má phải. Nhớ lại ba ngày sau khi Lâm Mặc cùng Nhật Lệ rời đi, anh không hề bước chân về nhà. Tới ngày hôm sau, Lâm Mặc trở về nhà dùng dao lam gạch một đường trên mặt cô vì lí do khiến Nhật Lệ bị động thai, người gây ra cũng phải chịu đau đớn

Lâm Mặc anh thật quá vô tình và nhẫn tâm biết mấy. Cô thầm mến anh hơn 10 năm, yêu anh bằng cả con tim cùng lí trí, thậm chí muốn xây dựng một gia đình hạnh phúc, vậy mà đáp lại tất cả tâm sức và nỗ lực là sự ghẻ lạnh. Lâm Mặc anh có nhớ anh từng nói anh sẽ yêu một cô gái không phải vì vật chất, vì khuôn mặt mà là vì con người anh. Cô yêu anh đến từng ấy, yêu vì con người anh thật lòng. Có sao trong tim anh không hề có cô? Quả thật có những thứ con người không thể quyết định như định mệnh và tình cảm. Nhưng không sao, vì cô yêu anh, cô nguyện đi ngược với ý trời. Đơn giản vì đó là yêu thôi

Khuôn mặt này đã không còn sắc xảo như xưa. Có lẽ cái tên "nữ hoàng sắc đẹp-giàu có" không còn dành cho Thanh Vi này nữa. Vết sẹo này cứ coi như là một kỷ niệm. Kỷ niệm lần đầu tiên người ấy chạm vào mình, hạnh phúc thật, hạnh phúc đến đau lòng. Cô cười gằn lên từng tiếng một cách tang thương

Đang loay hoay ngồi ngẩn ra thì tiếng chuông cửa vang lên, nghĩ có lẽ là Tử Khiêm vì sau khi chăm sóc vết bỏng trên chân cô, anh ta liền rời đi với một câu nói:

- Vi bảo bố tớ sẽ bù tất cả cho cậu nên cậu đợi tớ nhé!

Ngạc nhiên thay là Nhật Lệ đến tìm cô, chỉ đi một mình. Cô có chút nhớ mong bóng dáng Lâm Mặc, ánh mắt có chút mất mát, tuy nhiên đó chỉ là ánh mắt nhất thời. Vì phép lịch sự nên Nhật Lệ được mời vào nhà. Ngồi ở phòng khách đợi Thanh Vi pha trà, cô ta nhìn xung quanh rồi sờ vào ghế sofa, quả là ghế tốt. Lòng cô ta có chút ghen tị. Chỉ vì là vợ nên được sống trong biệt thự sang trọng này sao? Chẳng bù cho bản thân, phải sống trong một chung cư tuy cao cấp nhưng còn xa mới, không được như ngôi nhà này!

Ngồi đối diện với Thanh Vi cô ta cất cao giọng:

- Hôm nay tôi đến đây vì có chuyện cần nói:- cô ta nhấp tí trà- Thanh Vi, cô hẳn đã biết tôi có con với Mặc Thiên

"có con"... Hai tiếng mà sát thương thật sự đáng sợ. Tim Thanh Vi như một mũi tên bắn rơi thêm một mảnh. Vỡ vụn hết rồi!... Thật trở triêu

Thanh Vi định mở miệng thì Nhật Lệ lại tiếp lời:

- Cô li hôn đi. Hãy li hôn với Lâm Mặc

Cái gì cơ chứ?! Li hôn? Tại sao phải li hôn?

Cô như sét đánh ngang tai. Chỉ mới một tuần sau khi đám cưới thôi mà. Vẫn đang bắt ngờ Nhật Lệ đặt một tờ giấy có dòng chữ lớn lên bàn: ĐƠN LI HÔN. Và chữ kí với cái tên viết rõ từng nét: Lâm Mặc. Thanh Vi như muốn không tin vào mắt. Cô đứng phắt dậy, mất hết tất cả lí trí lớn giọng:

- Không thể nào, cô nói dối. KHÔNG THỂ NÀO!!!

Cứ như muốn Nhật Lệ chứng minh đây, tất cả là giả dối, cô vươn người nắm lấy bả vai cô ta với một lực mạnh. Bỗng nhiên, Lâm Mặc đến từ khi nào đẩy Triệu Nhi sang một bên ôm chầm lấy Nhật Lệ vào lòng. Anh nhìn cô với ánh mắt dữ tợn, như thể nếu cô chỉ cần chạm nhẹ vào người con gái kia thì Lâm Mặc sẽ sẵn sàng giết chết vợ mình

- Lâm Mặc a Lâm Mặc, tôi có mắt như mù. Hi sinh cho anh cả một thanh xuân, vứt bỏ sự tự do, thế rồi đổi lại được gì? Sự ghẻ lạnh và rồi tờ giấy li hôn? Hay ý anh là vết sẹo trên mặt, vết sẹo trên chân hay vết sẹo CÁ ĐỐI hả?-Thanh Vi hét lên trong nước mắt. Tim cô anh bóp nát nó nhiều đến đếm không xuể, giờ lại lạnh lẽo chà đạp và vứt bỏ sao?- Chết tiệt, Lâm Mặc anh nhớ lấy, yêu quá hoá điên, rồi anh sẽ phải hối hận vì đã giết tôi như thế này

Nói rồi, Thanh Vi liền cầm cây viết để sẵn kế bên ký tên: Thanh Vi, nét chữ được ký công lên cao vút đầy kiêu ngạo

4. Chương 4

Hai năm sau....

Quả đúng như dự đoán, báo chí rùm beng lên vụ li hôn của cặp vợ chồng tài phiệt. Tài sản phân chia lên tới hàng tỉ đồng nhưng sau khoảng thời gian ngắn liền lắng xuống để nhường tin tức cho tiệc kết hôn của Lâm Mặc cùng Nhật Lệ. Hai năm trôi qua Thanh Vi vẫn nhớ như in ngày đó. Lúc ấy sau khi cô ký tên lên đơn li hôn thì Nhật Lệ bỗng ôm bụng, máu từ dưới chân loang lổ khắp sàn nhà. Thấy vậy Lâm Mặc khẩn cấp đưa cô ta vào viện. Kết quả đứa bé trong bụng bị xảy là vì uống phải thuốc phá thai được bỏ trong tách trà do.... chính Thanh Vi pha. Thế là Lâm Mặc lao vào suýt nữa giết cô mất, may thay Tử Khiêm đã giúp cô ra khỏi cửa tử. Tuy nhiên sau đó một ngày cô lại bị một nhóm côn đồ hành hung, cưỡng bức. Khi tỉnh lại Tử Khiêm đã chăm sóc và tra ra nhóm đã ô nhục cô, kẻ sau lưng không ai khác là CHỒNG CŨ. Lâm Mặc hai năm.... dư để Thanh Vi đây trưởng thành và đủ sự thù hận rồi. Anh cứ chờ đi, Lâm Mặc!

Dù có yêu đến thế nào, một khi trái tim đã bị bóp chết, mọi thứ cũng sẽ sụp đổ. Lâm Mặc anh có hiểu? Tim cô quặng thắc tưởng chừng ngất lịm đi và cả Thế Giới sụp đổ hết tất cả, vang vọng trong tai cô là tiếng nát vụn của từng mảnh vỡ. Đến nỗi dù đã cố khóc đến kiệt sức, hốc mắt cũng cạn khô. Đau đớn nhất không thể hiện bằng những giọt nước mắt mà làm thay đổi thể xác cùng tâm hồn. Cô gái 21 tuổi kia, cô gái yếu mềm toàn chịu đựng mất rồi

Hôm nay Thanh Vi và Lâm Mặc có một cuộc gặp mặt tại nhà hàng XX để trao đổi ý kiến về sự hợp tác phát triển. Ngồi trong phòng đợi, cô mỉm cười. Lâm Mặc ơi Lâm Mặc, chắc hẳn anh không ngờ người mà anh muốn bắt tay làm đối tác lại là người vợ cũ bị bỏ rơi năm nào. À không giờ anh chỉ biết chủ tịch tập đoàn Thiên Hạo giàu mạnh ngang nhau so với tập đoàn LM là Tuyết Hạ

Sau nửa giờ anh đến. Hôm nay anh vận một áo sơ mi trắng cùng quần tây màu xanh đen, hoá ra anh vẫn như xưa, vẫn chưa từng thay đổi. Trái tim Thanh Vi bỗng loạn mất một nhịp, đầu đó trong cô vẫn còn chút tiếc nuối cùng thương nhớ. Di chuyển tầm mắt về người đứng kế bên là Nhật Lệ. Cô ấy càng ngày càng đẹp. Mái tóc óng ả đen bóng như suối chảy thẳng tới eo cùng đôi môi chúm chím đỏ mọng, trên người bộ váy xoè dễ thương, càng tôn lên vẻ e lệ, thùy mị. Cánh tay Lâm Mặc vòng qua ôm eo cô ta giới thiệu

- Chào chủ tịch Tuyết Hạ tôi là chủ tịch tập đoàn LM, Lâm Mặc, còn đây là vợ tôi Nhật Lệ

- Hân hạnh- cô đứng dậy bắt tay- hóa ra đây là minh tinh Nhật Lệ. Được gặp ngoài đời trong cô đẹp hơn rất nhiều

Rồi cả ba đi vào chỗ ngồi. Sau hai năm, người con gái ấy vẫn là vàng bạc, châu báu của anh sao Lâm Mặc? người vợ cũ hẳn chẳng còn chút hồi ức nào trong tâm trí anh nhỉ?

Ấn tượng của Lâm Mặc về chủ tịch Tuyết Hạ là sự xinh đẹp cùng khí chất kiêu ngạo. Nhưng sự chú ý nhất chính là cành hoa bỉ ngạn đỏ máu trên má cô. Có lẽ vì quá chăm chú nên Thanh Vi nhận ra, lấy tay sờ lên hình xăm cười

- Đây là vết sẹo trong lần tôi xô xát với một người. May thay tìm được thợ xăm giỏi nên cứ vớt được khuôn mặt này

Bỉ ngạn - có hoa sẽ không có lá - có lá thì không có hoa. Mãi mãi cũng không thể gặp vì chúng tựa như hai đường thẳng song song không bao giờ cắt nhau

Bầu không khí bỗng im lặng, Thanh Vi cười nhẹ. Không ai mở miệng nói một lời. Trong thâm tâm Lâm Mặc có chút rung động. Anh bỗng nhớ đến cô vợ cũ mà mình đã vứt bỏ, nhớ lại trong lúc giận dữ đã lỡ tay rạch lên khuôn mặt kia để rồi liền có chút ân hận khi thấy người con gái đó chỉ mỉm cười trong nước mắt

và máu. Dù đã có Nhật Lệ kể bên nhưng anh cảm thấy khá trống vắng khi không còn cảm giác có ai đó chờ đợi mỗi khi về nhà. Không biết Thanh Vi cô ta sống ra sao. Đang suy nghĩ mong lung Lâm Mặc chợt giật mình, tại sao lại hồi tưởng và tiếc nuối quá khứ với cô ả ta?

- Tôi vào đây- người đàn ông mặc áo sơ mi xanh với đôi mắt xanh đặt trưng của người Pháp bước vào và hướng về phía Thanh Vi, hôn nhẹ lên trán cô, khẽ nói - anh tới rồi

Tầm mắt Lâm Mặc chú trọng vào đôi mắt xanh. Đôi mắt đó, khuôn mặt đó giống với Tử Khiêm. À không có lẽ là anh đã suy nghĩ nhiều rồi

- Àà, xin lỗi, tôi giới thiệu có chút muộn, tôi là Trần Khương- ông xã của Hạ nhi - Trần Khương mỉm cười

* bây giờ thay đổi Thanh Vi thành Tuyết Hạ, Tử Khiêm thành Trần Khương (khi nói chuyện với Mạc Thiên) để phù hợp giọng văn

Ánh mắt Nhật Lệ không rời khỏi Trần Khương. Tại sao có người là con lai Pháp đẹp đến thế này, không kém gì Lâm Mặc cả. Nếu được cả hai người đàn ông này yêu chắc chắn cuộc sống sau này còn hơn cả bà hoàng

Cả 4 người ngồi vào bàn bạc. Sau một hồi Tuyết Hạ cùng Lâm Mặc đứng dậy bắt tay nhau trở thành đối tác quan trọng của đối phương. Xuyên suốt cuộc bàn luận Lâm Mặc rất ấn tượng sự thông minh, nhạy bén của chủ tịch Tuyết Hạ. Nói chút về cách sống anh liền nhận định một người đàn bà như Tuyết Hạ là đầu đội trời chân đạp đất, ngông nghênh cuồng dại không khác đấng nam nhi, khiến bao người phải thán phục. Còn về Nhật Lệ, lòng cô ta đang đánh trống thổi kèn rất tung bừng vì thấy Trần Khương liên tục nhìn cô ta mỉm cười. Mới đó thôi Nhật Lệ đã tưởng tượng đến cuộc sống sau này

Từ trên vọng xuống nhìn chiếc xe Lâm Mặc rời đi Tuyết Hạ à không Thanh Vi nở nụ cười mỉa, sau đó quay lại cười nói với Tử Khiêm

- Tử Khiêm....cảm ơn “ông xã” nhé!

- Có gì đâu, “bà xã” bảo bối

Hai người nhìn nhau cười rồi rời đi

5. Chương 5

Một thời gian ngắn sau

Ngồi trong phòng Vip của nhà hàng thuộc sở hữu tập đoàn Thiên Hạo, Nhật Lệ ngồi trong lòng Trần Khương liên tục làm nũng, đòi anh gấp món này món nọ. Đang cùng nhau ăn, Trần Khương lên tiếng

- Trước kia anh nghe em bị sảy thai là do vợ cũ Lâm Mặc sao? anh có nghe trên báo thì phải

- Hm!? là do cô ta quá ngây thơ

- Tại sao em gọi cô ta ngây thơ?

- Không giấu gì anh, Trần Khương. Cô ta cướp mọi thứ của em. Em lấy lại cũng là đúng lý mà. ả vốn dĩ là kẻ thứ ba nhưng lại được sống như bà hoàng. Thật không công bằng chút nào

- Kể anh nghe đi Lệ nhi, anh sẽ luôn đứng về phía em

- Hãy hứa đừng rời xa em nhé, hứa đi em kẻ

- Sao anh dám rời xa em, anh bỏ bà xã để giành em với Lâm Mặc mà

Nhật Lệ nghe vậy liền ưng thuận. Nếu anh ta dám phản bội thì đàn em của cô ta sẽ giết ngay! Nhật Lệ bắt đầu kể từ chuyện nhờ nhà báo nói xấu ả để Lâm Mặc nghĩ rằng do Thanh Vi hối lộ báo chí. Pha đủ chuyện nói xấu để anh suy nghĩ vợ mình thâm hiểm. Cô tiếp lời:

- Ngày kia em qua tìm Thanh Vi một mình đòi ả li hôn. Em biết ả ta thế nào cũng kích động nên em nên em để lại lời nhắn cho Lâm Mặc. Anh ấy qua nhanh chóng và thấy Thanh Vi đang mất bình tĩnh. Tất nhiên là anh ấy sẽ bảo vệ em. Lúc trà được mang ra em đã bỏ thuốc phá thai vào như anh thấy, nhưng em rất tức giận, tại sao lúc đó Lâm Mặc lại nhẹ tay với cô ta như vậy. Chia những 1/2 tài sản trước tòa và không truy tố gì cả. Tuy nhiên khiến ả mất đời con gái coi như tạm ổn đi

Nghe Nhật Lệ nói xong Trần Khương nói thêm vài câu ở lại một chút rồi rời đi

Ngày hôm sau đi đâu cũng bàn tán xôn xao. Nhiều fan của Nhật Lệ không dám tin thần tượng của mình lại dễ tiện đến vậy. Một đoạn video quay lại được cuộc đối thoại giữa Nhật Lệ và Trần Khương ngày hôm qua, đã hoàn toàn lật được bộ mặt thật của Nhật Lệ. Sẽ không ai dám 100% tin nếu không có những nhân vật có sức ảnh hưởng mạnh mẽ chia sẻ và khẳng định

Tin đó cũng đã được kiểm chứng và in lên báo. Tốc độ lan truyền nhanh đến chóng mặt. Ngay đó lại thêm một tin hot rằng Chủ tịch Thiên Hạo - Tuyết Hạ tên thật là Thanh Vi, cùng người chồng Trần Khương chính là cảnh sát nổi tiếng Tử Khiêm. " Nhật Lệ từ một minh tinh đang trên con đường vinh quang không ai sánh kịp liền bị hạ bệ nhanh chóng, trở thành một diễn viên bị ghét nhiều nhất. Mọi nhà đầu tư, phát triển đều hủy hợp đồng với ả ta

Lúc này chiếc BMW lăn bánh từ từ đi về phía khách sạn. Ngồi trong xe Thanh Vi cùng Tử Khiêm cười đùa vui vẻ bỗng xe thắng lại làm cả hai ngã người ra phía trước. Phía đầu xe có một nhóm người chặn đường. Một tên hướng đến phía ngồi của Thanh Vi gõ lên kính. Bỗng dưng tim cô đập một phát mạnh khi thấy khẩu hình miệng tên đó gọi Lâm Mặc. Có chút linh cảm không lành làm lòng cô cực kì khó chịu và bất an. Theo lời tên đó Thanh Vi bước ra khỏi xe và đi theo bọn chúng. Trước khi đi Tử Khiêm đã kịp nhét vào túi xách cô một khẩu súng ngắn đã nạp đạn. Anh nhìn cô, nhìn đến thất thần, ngay cả khi bóng dáng cô đã mất hút

Thanh Vi đi tới một bãi đất trống phía sau một công xưởng bỏ hoang. Có thêm mấy tên ngồi rải rác ở các góc sân. Đưa mắt nhìn xung quanh cô chợt chú ý tới người ngồi dưới góc cây, đó là một cô gái. Trên bả vai trái có in hình chim phượng hoàng. Cô ta dựa vào góc cây châm một điếu thuốc. Nhẹ cột tóc lên cao, cô ta cười:

- Thanh Vi, lâu ngày không gặp. Quà đáp lễ cô tặng cho tôi thật quá sức mong đợi- ả nhếch môi-Hắn sắp tới rồi

- Nhật Lệ, đây vốn là quả báo của cô. Gieo nhân nào thì gặt quả đó

6. Chương 6

Từ sau khi bị tung lên sự thật, Nhật Lệ hầu như biến mất không một dấu vết, như thể bị bốc hơi. Hóa ra ả đã quay lại bằng đường và lấy lại chức lão đại sau khi giết chú mình. Ngày hôm nay ả sẽ phục thù, giết chết kẻ khiến ả thân bại danh liệt

Cả hai im lặng nhìn nhau, bầu không khí bỗng trở nên căng thẳng. Hai ánh mắt hình viên đạn giao nhau liên tục. Sau một lúc chiếc Lamborghini tiến lại phá vỡ bầu không khí. Lâm Mặc bước ra trong bộ quần áo đơn giản. Anh nhìn Nhật Lệ, nhớ đến những tháng ngày bị lừa dối, dắt mũi không khác gì con lừa ngu ngốc, khiến toàn thân Lâm Mặc phát ra khí lạnh. Rồi ánh mắt anh bắt gặp Thanh Vi, trong tức khắc anh liền ngoảnh mặt đi phía khác. Hối hận, cắn rứt,... những cảm xúc ấy làm nghẹn lại cả cổ họng khiến những lời xin lỗi chẳng thể nào thốt lên được, Thanh Vi lòng ngổn ngang. Tim cô vẫn còn rất rung động khi gặp anh, chỉ là không thể. Phải bóp chết tình cảm đó cô mới thoát khỏi vực sâu do chính tay người mình yêu đẩy xuống

Nhìn không khí ngượng ngùng của hai người, Nhật Lệ cười lớn:

- Hahahaha..... Tụi mày đều vì tin giả về đối phương mới tới đây thì ngưng ngưng cái gì nữa. Tụi bây đoàn tụ rồi để tao tiến thêm một bước nữa nhá. Nói thẳng ra là không có dụ gì nói riêng cả, chỉ có chết chung thôi

Nhìn Nhật Lệ điên cuồng, Lâm Mặc bỗng cảm thấy kinh tởm trong những ngày căng chiêu, ôm ấp cô ta. Nhật Lệ đưa tay làm hiệu. Đàn em bốn phía bắt đầu ngồi dậy và cầm vũ khí

Bỗng bên trái có người cười gằn lên

- Chủ tịch Thanh Vi, mùi vị của em hai năm trước thật khiến các bản thiếu gia đây không thể quên. Bọn ta thật thèm muốn, cực cực.... lại đây nào!- dứt lời những tên kia cũng bắt đầu cười nhìn vào thân hình của cô

Thanh Vi đen mặt, không nói tiếng nào. Lâm Mặc chấn động quay phắt lại nhìn cô. Anh nhớ bọn đó, lúc trước chính anh.....chính anh đã nhờ bọn đó giáo huấn vợ mình nhưng chỉ là đánh đập.... vậy có phải...đây là lỗi “do anh”?

Bọn kia vẫn cười, vẫn thốt ra những câu nói thô bỉ, dâm tục. Người Thanh Vi run lên, nhìn thấy thể Lâm Mặc càng ân hận và lo lắng. Trong giây chốc anh không dám tin mọi chuyện vừa xảy ra. Thanh Vi rút nhanh khẩu súng và bắn thẳng vào trán tên kia. Hắn ta ngã xuống, chết không kịp ngáp bởi một lỗ nhỏ ngay giữa trán, máu ra lai láng

- Thủ lĩnh Marine à, địa bàn cô là ở bên Nga chứ không phải đất nước này. Ở đây, tôi mới là vương- Thanh Vi không nhanh không chậm nói

Nhật Lệ chợt chú ý đến mặt dây chuyền bạc có hình nửa bông hoa hồng đỏ nát. Những băng đảng Mafia lớn đều có một dấu hiệu đặc biệt để biểu trưng địa vị trong giới ngầm. Băng Marine, thủ lĩnh phải xăm phượng hoàng bên bả vai trái. Còn thủ lĩnh Vourose - băng lớn nhất nước và có tay chân khắp Thế Giới trong giới ngầm. Mỗi quốc gia đều có thủ lĩnh điều khiển. Biểu tượng của họ là nửa bông hồng đỏ nát. Hai thủ lĩnh danh giá gặp và xung đột nhau chắc chắn sẽ có một biển máu

Thanh Vi ngoắc tay, một đám người từ góc tối bước ra xếp thành đội ngũ. Khí thế còn lớn mạnh hơn nhóm Nhật Lệ. Cô đứng quay lưng về phía Lâm Mặc

- Mau lùi về sau, đây là trận chiến của giới ngầm, không liên quan đến anh- dừng một chút cô lại nói tiếp - Lâm Mặc, trước kia vì yêu anh mà tôi bỏ sự tự tôn, ngạo nghễ của một nữ hoàng. Giờ đây cũng vì anh, tôi quyết tâm lấy lại tôn nghiêm

Sau đó Thanh Vi bước vào cuộc chiến. Cô vút đôi giày cao gót sang một bên. Tay phải cầm súng, tay trái chỉ huy, tà váy cùng mái tóc bay bổng bành trong gió, hệt như một nữ chiến thần. Lâm Mặc ngẩn người. Anh chợt nhận ra, Thanh Vi chính là một viên ngọc, còn sáng hơn cả Nhật Lệ, nhưng cô xem nhẹ anh rồi. Lâm đã từng học Karate và Taewondo, đã đạt được đai đen, nhất là đai đen thất đẳng Karate. Anh cười nhẹ, cởi áo khoát và lao vào đánh cùng cô

7. Chương 7

Trận đánh vô cùng hỗn loạn tuy nhiên vẫn có một khoảng trống nơi Thanh Vi và Nhật Lệ đang đứng

Thanh Vi bước lại một cái xác, nhặt thanh Katana bên cạnh, máu vẫn còn loang lổ rơi từng giọt xuống đất, còn Nhật Lệ dùng song kiếm. Ánh mắt hai người giao nhau

Lâm Mặc rất muốn chạy lại chỗ Thanh Vi nhưng lại bị một tên to con trực đầu chặn đường. Đáng chửi thề hơn là tên ấy ngang tài ngang sức với anh. Thanh Vi cũng chú ý tình hình nơi anh khiến cô nóng lòng hơn, phải nhanh kết thúc

1...2...3...

Như có tiếng trống bắt đầu Thanh Vi và Nhật Lệ lao vào nhau, Một tay dùng kiếm đỡ đòn, một tay dùng súng bắn, hai người cứ dần co. Nhật Lệ điên cuồng vùng kiếm đâm vào những chỗ hiểm. Một kiếm xẹt ngang qua cổ Thanh Vi, cô nhanh nhẹn lùi về sau rồi lấy đà lao lên chém một nhát lướt qua vai Nhật Lệ rĩa máu. Nhìn khẩu súng Thanh Vi đếm qua chỉ còn hai viên đạn. Đang né hai mũi kiếm cô nhìn qua Lâm Mặc thì hoảng hồn. Anh hầu như đã đuối sức, còn tên kia càng đánh càng hăng. Tên đó con chắc chắn đã uống thuốc. Tình thế cấp bách chỉ còn cách chơi liều. Cô xoay người bắn một phát đạn vô đầu tên trọc kia. Thân hình to lớn ấy liền ngã xuống, thu hút nhiều ánh mắt, máu nhuộm đỏ cả một mảng đất. Mọi hoạt động dừng lại trong chốc lát. Bọn marine khiếp đảm còn anh em Vourose như lấy thêm nhuệ khí thừa thắng xông lên khiến tỉ số sắp si

Nhân lúc Thanh Vi lơ là Nhật Lệ áp sát sau lưng và đâm một kiếm sâu vào bụng cô, ả ta cười lớn

- Trong lúc đánh nhau lơ là là bằng nghĩ tử đây, thủ lĩnh Vour.....- Ả chưa kịp dứt lời Thanh Vi xoay ngược chiều kiếm đâm ngược lại Nhật Lệ

- Muốn thắng? còn hơn thua nhau...ở cái...đầu- Thanh Vi nói ngắt quãng. Sự tanh tươi của máu trong cổ họng làm cô khó chịu. Máu xộc thẳng ra ngoài khiến bờ môi đã đỏ còn đỏ hơn, chỉ là nụ cười đắc thắng vẫn không bị nhòe đi

Thanh Vi và Nhật Lệ cùng lúc tách ra về hai phía. Lâm Mặc ngỡ ngàng, nhìn hai người cá chết lưới rách với nhau. Anh chạy lại định đỡ Thanh Vi thì cô hất tay anh ra lê từng bước chân nhẹ nhàng như bình thần, máu kéo theo một vệt dài, mặt tái nhợt lại. Cô đứng hiên ngang cùng khí chất ngạo nghễ, vứt thanh kiếm sang một bên cười

- Nhật Lệ, thủ lĩnh Marine cùng bọn đàn em người.....THUA RỒI!- vừa nói Thanh Vi cầm cây súng đưa ngang đầy dứt khoát

Theo tiếng tuyên bố đầy hào hùng, ti nghệ, tất cả người Vourose giơ cao tay hô lên đầy vẻ tự hào về lão đại của mình. Lâm Mặc quay lưng về phía Nhật Lệ, ánh mắt cứ nhìn Thanh Vi. Theo từng dòng suy nghĩ anh trần trở, trước kia đã phạm sai lầm quá nặng rồi, dù là trăm ngàn lần thay đổi cũng không suy nghĩ được gì

Nhật Lệ rướn mình ngồi dựa góc cây đối diện bọn người Vourose, chịu vết thương nặng, máu lại ra nhiều thế này, chắc chắn bản thân không thể qua khỏi. Nước mắt trong vô thức lăn từng giọt mặn chát kèm theo sự tanh nồng của máu, gần nửa mặt đều dính màu đỏ thẫm

” Lâm Mặc ” - Nhật Lệ nhắm tên người đàn ông đó theo từng giây, cô rất yêu, rất rất yêu anh. Tình yêu cô chỉ kém Thanh Vi về thời gian, nếu đem lên bàn cân để đo độ sâu đậm có lẽ cây kim cũng phân vân vạch giữa. Thanh Vi rất may mắn vì được sinh ra trong nhung lụa, không phải lo cái chữ “tiền” như cô. Để được bước chân vào showbiz, Nhật Lệ đã phải đánh đổi cả mồ hôi, nước mắt và những gì kinh tởm nhất, liệu có ai hiểu?

Không gia đình thân thích, phải sống trong sự gian dối đầy mưu toan, nguy hiểm của giới ngầm

Lâm Mặc, xin lỗi anh, tình yêu chân thật dành cho anh đã bị biến chất bởi tiền bạc. Nhìn ánh mắt Lâm Mặc giờ đây chỉ hướng về Thanh Vi khiến lòng căm hận của Nhật Lệ như dâng trào đến cổ họng. Cô ta ho khan vài tiếng, máu cũng theo đó mà trào ra, cảm nhận tầm nhìn dần dần mờ đi, ả thở nhẹ dần, không dồn dập, ánh mắt vẫn hướng về Lâm Mặc. Không, cô ta không muốn người mình yêu nhìn người phụ nữ khác. Lâm Mặc, xin hãy đi theo, mãi mãi ở bên nhau

Cảm nhận được sự thống hận luyến tiếc từ ai đó, Thanh Vi cố tìm kiếm trong đám người thì nhìn thấy bóng dáng đang tựa gốc cây, cô hoảng hồn trong vòng chưa đầy một nốt nhạc Nhật Lệ nhấc khẩu súng từ đâu đó nhắm vào Lâm Mặc bắn. Quá nhanh!

Đạn xuyên thẳng qua bụng. Cơ thể nặng nề dần dần hạ xuống trong ánh mắt bất ngờ của mọi người....

Nhật Lệ nhắm mắt cười, rút hơi thở cuối cùng....Tất cả....đều chìm trong một mảng yên tĩnh. Nhìn hai con người đắm chìm mình trong vũng máu...

8. Chương 8

- ...

- ...

- THANH VI!!!! - Lâm Mặc bàng hoàng - Th...Thanh Vi

Khi nãy lúc Nhật Lệ nổ súng, Lâm Mặc chắc chắn né không kịp, Thanh Vi đẩy anh ra và trúng đạn. Đạn bắn vào bụng cô trong sự bất ngờ, không dám tin của anh. Hai vết thương chí mạng, người con gái Vourose gánh chịu hoàn toàn là từ sự vô dụng của anh. Lâm Mặc run run cầm điện thoại gọi cấp cứu thì tay Thanh Vi cản lại. Vài giây sau cô mở mắt nhìn xung quanh. Đàn em tên nào tên ấy đều khóc thút thít, cũng có kẻ nức nở. Tất cả nước mắt đều vì thủ lĩnh

- ĐẠI TỶ! - bọn họ đồng loạt gọi

Đáp lại tiếng hô, cô mỉm cười, ho khan, máu từ miệng trào ra

A...à... Đã kết thúc chặn đường rồi sao?! Rốt cuộc trong suốt cuộc đời mình đã làm được gì?

- Lâm Mặc - Thanh Vi nhìn anh, máu lại tuông ra- Em đã...trả thù anh được rồi. Lâm Mặc...anh đã... mất...tất cả, anh...- Chưa kịp dứt lời, Thanh Vi dần dần mất đi ý thức, bàn tay nắm tay Lâm Mặc buông thõng rồi rơi xuống đất

- Không...KHÔNG...KHÔNGGG- Lâm Mặc đau đớn hét lên. Đàn ông không hay nước mắt nhưng một khi họ khóc chắc chắn trái tim đã tan nát rồi. Lâm Mặc ôm Thanh Vi vào lòng mà khóc, máu của cô làm đỏ cả chiếc áo dạt tiền và khuôn điển trai của anh

Thanh Vi đã thành công rồi. Lâm Mặc, anh thua rồi. Cô khiến anh mất tất cả, mất hai người con gái yêu anh nhất, mất đi người vợ đã âm thầm chịu đựng và hi sinh vì chồng, mất cả đời để sống trông hoi hận, dằn vặt. Lâm Mặc này phải dùng cả một đời trong sự trả thù của Thanh Vi

- Lâm Mặc - Lâm gia đã thua Thanh Vi - Từ gia, vợ của chủ tịch Lâm - anh ôm người con gái đó đồng dạng tuyên bố trong nước mắt

Cả bọn người Vourose, tất cả đều khóc lớn, khóc hết như những đứa con nít mất đi người thân. Họ bỏ hết tất cả vũ khí, lột bỏ sự khát máu khi nãy, họ giờ chỉ đơn giản như những người bình thường

Trời bỗng kéo mây đen rồi ùn ùn mưa lớn. Nước mưa cuốn hết tất cả máu rơi trên đất, trên cỏ. Để lại một bầu không khí âm u, tĩnh mịch và đau thương

Tử Khiêm sau khi bắt được ánh mắt Thanh Vi đã tức tốc đi dẹp tất cả băng Marine, không còn một tàn dư sót lại khi dọn đến phút cuối bỗng vòng tay cô tặng anh rơi xuống vỡ tan, bỗng thấy chuyện chẳng lành, Tử Khiêm tức tốc phóng xe tới nơi Thanh Vi. Và trong phút chốc nhìn quang cảnh tan hoang thế này, anh không tin vào mắt mình. Chân như bị cắm sâu vào đất không thể bước đi, không thể chạy lại. Nhìn Thanh Vi nhắm mắt tìm anh quặn thắt, đau đến không thể thở, anh bước từng bước chao đảo nhìn phía người con gái cùng mình lớn lên mãi mãi đi mất. May thay mưa gột rửa hết tất cả nước mắt. Là nước mưa có vị mặn thế này sao? Lâm Mặc...

- THẮNG KHỐN, MÀY VÔ DỤNG THẾ SAO?- Tử Khiêm đâm một cú mạnh lên mặt Lâm Mặc khiến anh ngừng việc ôm thi thể Thanh Vi và ngã ra sau

Lâm Mặc không nói gì chỉ đứng lên cuối gầm mặt. Đúng, bản thân thật quá vô dụng. Tử Khiêm anh như điên lên, ánh mắt đờ đờ sát khí hướng về Lâm Mặc. Tưởng hai người xô xát nhau thì bất ngờ Tử Khiêm đi lại chỗ Thanh Vi quỳ gối xuống một cách trang trọng

- Thủ lĩnh, phó thủ lĩnh Vourose có mặt.....Thanh Vi.....anh đến muộn rồi

Hôm đó, Tử Khiêm chào thủ lĩnh xong liền bế Thanh Vi đi khuất..

Hôm nay là ngày tan của cô. Thật trớ trêu, không một bóng dáng người thân. Ngày Thanh Vi bị Lâm Mặc bỏ rơi cũng là ngày họ từ đứa con này. Một mình cô gây dựng lên tất cả. Từng bó hoa trắng muốt được đặt lên ngôi mộ nàng. Một đàn em sau khi đặt hoa cũng vẫn đứng đó vừa nhìn hình cô cười hân vừa khóc

- Trước khi đại tử không cứu em và chịu thay em hứng một chai rượu vào đầu thì em cũng không còn sống như thế này

Nhìn hắt mếu máo kể, những người còn lại cũng yếu lòng theo

- Nhờ tử ấy tôi mới được giải oan ra tù

- Tử ấy đã cứu mẹ tôi thoát chết

- Tử ấy không kì thị những đứa ra tù như bọn em, tử ấy đã cho bọn em một mái nhà, và những người anh em

-

Tử Khiêm đứng trước mộ Thanh Vi, anh đặt một bó hoa cẩm chướng

- Trước kia em dạy anh trồng hoa, ngày hôm nay anh đem thành quả cho em xem nè...Thanh Vi

Thanh Vi ở phương trời xa vẫn dõi theo bọn anh mà phải không?

END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ai-tinh-kho-buong>